

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Sylvie Šiškeové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **MgA. M. J.**, proti žalovanému: **Úřad práce ČR**, Dobrovského 1278/25, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 5. 10. 2021, čj. 60 A 48/2021 - 58,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) se domáhá zrušení usnesení, kterým krajský soud odmítl jeho žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného.

[2] NSS usnesením ze dne 29. 10. 2021, čj. 10 Ads 448/2021 - 11, vyzval stěžovatele, aby uhradil soudní poplatek za kasační stížnost a doložil plnou moc udělenou advokátovi, případně prokázal vlastní vysokoškolské vzdělání v oboru právo ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. NSS stěžovatele současně poučil o důsledcích nevyhovění výzvě.

[3] Stěžovatel na usnesení reagoval podáním, v němž mj. uvedl, že trvá na tom, aby jej v řízení zastupoval zvolený zástupce, který sice není advokátem, má však zákonem požadované vzdělání a je tichým společníkem stěžovatele (který vykonává uměleckou činnost srovnatelnou s působením osoby samostatně výdělečně činné). Jeho postavení je tedy obdobné jako postavení zaměstnance či člena stěžovatele. Navíc se podle stěžovatele nabízí možnost užít § 34 odst. 1 s. ř. s., neboť zástupce stěžovatele zamýšlel s ohledem na existenci smlouvy o tiché společnosti před zahájením jednání krajského soudu prohlásit, že hodlá uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. V témže podání stěžovatel upozornil na epidemickou situaci a požádal, aby NSS tuto skutečnost zohlednil a v souladu s § 2 zákona č. 191/2020 Sb. prominul stěžovateli případné zmeškání současně stanovených i budoucích procesních lhůt. Stěžovatel také ve stanovené lhůtě požádal o osvobození od soudních poplatků.

[4] NSS dospěl k závěru, že stěžovatel podmínku podle § 105 odst. 2 s. ř. s. nesplnil. Stěžovatel k výzvě NSS nedoložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Neprokázal ani, že by měl sám vysokoškolské právnické vzdělání. Skutečnost, že zástupce, jemuž stěžovatel udělil plnou moc, má vysokoškolské právnické vzdělání, je pro řízení o kasační stížnosti bez právního významu, pokud tento zástupce není zapsán v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. Na tom nemůže nic změnit ani tvrzení stěžovatele o údajném tichém společenství tohoto zástupce ve vztahu ke stěžovateli.

Soudní řád správní stanoví v § 105 odst. 2 několik možností, jak splnit podmínku povinného zastoupení advokátem v kasačním řízení. Stěžovatel však žádným způsobem tuto podmínku řízení o kasační stížnosti nesplnil.

[5] Stěžovatel tedy přes výzvu soudu neodstranil nedostatek podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Proto NSS kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. a z důvodu nadbytečnosti již nerozhodoval o stěžovatelově žádosti o osvobození od soudních poplatků.

[6] NSS dodává, že obecné a ničím nepodložené sdělení stěžovatele o „paušálním prominutí zmeškání lhůt“ nepovažoval za konkrétní žádost o prominutí zmeškání lhůty pro doložení plné moci advokátovi ve smyslu § 3 zákona č. 191/2020 Sb.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu